

Също отъ 1887. год. се създадоха главнитѣ приходи на окръжнитѣ бюджети: допълнителнитѣ стотинки върху прѣжитѣ данъци.

Бюджетитѣ на търговскитѣ камари съществуватъ отъ 1895. година, откогато съ законъ се основаха търговски камари въ България.

Солонъ — законодатель

(Продължение отъ кн. I.*)

Озлобението на народнитѣ маси срещу несправедливитѣ и лъжовни благородници нѣмало граници. И затова благородниците не направили никакво възражение, когато народътъ бурно пожелалъ да бжде избранъ за законодатель Солонъ, по занятие търговецъ — уменъ, опитенъ, благороденъ и безкористенъ почтенъ гражданинъ.

Задлъжнѣлитѣ дребни селяни и пастири настоявали незабавно да бжде раздѣлена земята на равни части и разпредѣлена между всички. Да бждатъ опростени и дълговетѣ.

Отъ всички страни се събирали отчаени селяни и пастири и заплашвали, че ще прибѣгнатъ до крайности, ако Солонъ не имъ помогне. Тукъ и тамъ къщи на богатитѣ били запалени и хамбаритѣ имъ били разграбени. Солонъ се посѣветвалъ съ занаятчиитѣ и търговцитѣ. Той свикалъ също и възбуденитѣ селяни. Всички му заявили: „Додето не ни се дадатъ писани закони, които да важатъ и за бедни и за богати, никакво спокойствие нѣма да има!“

Солонъ влѣзълъ въ преговори съ знатнитѣ и богатитѣ. Тѣ не искали да се откажатъ отъ правата, съ които се ползували.

Освенъ това тѣ предявили искания: само отъ тѣхната срѣда да бждатъ назначавани висшитѣ държавни чиновници. Също и членоветѣ на градския съветъ да бждатъ само благородници.

За да ги успокои, Солонъ имъ казалъ: „Да, вие ще запазите тия мѣста като почетни длѣжности. Също изъ вашата срѣда ще бждатъ председателятъ на републиката, държавниятъ ковчезникъ, духовницитѣ и сждиитѣ. Само че тѣ трѣбва да бждатъ избирани отъ народното събрание“.

Благородниците почнали да негодуватъ и не било лесно на Солонъ да ги убеди, че народътъ има право да избира за свои управници само тия, които се ползватъ съ неговото довѣрие.

*) Настоящата статия е продължение отъ „Земедѣлци и благородници“.